

Bezinning 466: Profeten

Matteus 23,33-39 ¹

Het Woord

[Jezus zei:] 'Slangen zijn jullie, addergebroed, hoe denken jullie te kunnen ontkomen aan een veroordeling tot de Gehenna? Dat is de reden waarom Ik profeten en wijzen en schriftgeleerden naar jullie zal sturen. Jullie zullen sommigen van hen doden, kruisigen zelfs, en anderen in jullie synagogen geselen en van stad tot stad vervolgen. Al het onschuldige bloed dat op aarde is vergoten, zal jullie worden aangerekend, vanaf het bloed van Abel, de rechtvaardige, tot het bloed van Zecharja, de zoon van Berechja, die jullie vermoord hebben tussen het heiligdom en het brandofferaltaar. Ik verzeker jullie: op deze generatie zal dit alles neerkomen. Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt en stenigt wie naar haar toe zijn gestuurd! Hoe vaak heb Ik je kinderen niet bijeen willen brengen zoals een hen haar kuikens verzamelt onder haar vleugels, maar jullie hebben het niet gewild. Jullie stad wordt eenzaam aan haar lot overgelaten. Ik verzeker jullie: vanaf nu zullen jullie Mij niet meer zien, tot de tijd dat je zult zeggen: "Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer!"'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Hiermee rondsloopt Matteus de duistere en zelfs sinistere hoofdstukken 21-23 af. De tekst ademt een en al dramatiek. Jezus heeft heel veel geïnvesteerd om Israël, het volk van God, te omarmen en te verzamelen in de tederheid van God. Maar de verantwoordelijken hebben het niet gewild. Integendeel, Jezus ziet twee dagen voor het Paasfeest (Matteus 26,2) scherp in dat zijn einde heel nabij is. Hij vat de reactie van de overheden eenvoudig samen: 'Jullie hebben niet gewild.' Wat is het toch dat wij, mensen, de grote, liefdevolle tederheid van God niet willen? Dat we niet willen verzameld worden onder de vleugels van onze grote, goede God? Daardoor stikken we in onze eenzaamheid en verlorenheid. Terwijl God ons heel nabij wil zijn.

Jezus gebruikt hier de toon en structuur van de profeten in het Eerste Testament. Hij spreekt dus zelf als profeet. Hij ziet zichzelf in de rij staan van vele mensen die werden gedood. Abel is de eerste van de Bijbel (Genesis 4,8). Hij vertegenwoordigt alle rechtvaardigen. De laatste was Zecharja (2 Kronieken 24,21-22), die in Jezus' tijd sterk vereenzelvigd werd met de profeet Zacharias. Hij vertegenwoordigt alle profeten. En zo zal ook Jezus gedood, ja, gekruisigd worden.

¹ Deze tekst komt niet voor in de liturgie, noch op zon- en feestdagen, noch op weekdagen.

Maar Matteus spreekt vooral tot de christenen van zijn kerkgemeenschap. Er is al een tijd een breuk met de joodse godsdienst, al zijn er ook heel wat joden die christenen zijn geworden. In de christelijke gemeenschap zijn er nieuwe 'profeten en wijzen en schriftgeleerden', door Jezus zelf geroepen en gezonden. Een aantal van hen zijn vervolgd en gestenigd, soms zelfs gekruisigd. Ze deelden dus in het lot van Jezus zelf.

Jezus' laatste woorden in de tempel verwijzen naar zijn terugkeer op het einde van de tijden. Het zijn de woorden uit Psalm 118 (vers 26), die het volk voor Hem zong bij zijn intocht in Jeruzalem. Maar Hij zal wederkeren voor het eindoordeel 'in de naam van God'.

Het Woord in mijn leven

Zie ik voldoende in welk groot geschenk de Heer mij aanreikt? Op welke manier weiger ik zijn aanbod? Hoe ga ik om met mensen die mij een profetische boodschap geven? Op welke momenten roept de Heer mij om in zijn naam woorden van bevrijding te spreken?

Bidden met het Woord

Heer,
waarom weigeren we
wat U ons aanreikt?
Waarom sluiten we ons
voor Uw grote gaven?
Het is zo groot, zo mooi
en toch zeggen we 'neen'.
We ontvangen zo moeilijk.
Liever presteren we alles zelf.
En nog belangrijker:
U confronteert ons met ons kwaad,
niet om ons te verpletteren.
Maar om ons te bevrijden
en te transformeren
naar het beeld van God,
zoals we bedoeld zijn
vanaf de schepping,
vanaf het begin van ons leven.
Wees zelf de openheid in ons.
Doorbreek onze harde bolster.
Geef ons de moed
echt te luisteren naar de profeten
die U naar ons zendt. Amen.

© Eric Haelvoet 2016